

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΧΟΖΕΒΑ.

Τήν Τετάρτην, 8ην/21ην Ἰανουαρίου 2015, μεθεπομένην τῆς ἐορτῆς τῶν Φώτων, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ, ἥτοι τῆς μνήμης τῶν κτιτόρων αὐτῆς Ἀγίων Ἰωάννου καὶ Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν.

Οἱ ἐν λόγῳ δύο ὅσοι διεδραμάτισαν σημαίνοντα ρόλον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς, ὁ πρῶτος τὸν 5 ο μ.Χ. αἰῶνα προσελθὼν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ δεῦτερος τὸν 7 ο μ.Χ. αἰῶνα προσελθὼν ἐκ Κύπρου καὶ ἀποκαταστήσας τὰ τῆς Μονῆς ἐκ τῶν φθορῶν τῆς Περσικῆς εἰσβολῆς τοῦ 614 μ.Χ.

Διὰ τὴν ἐορτὴν εἰς τὴν ἐν λόγῳ Μονὴν προσῆλθεν ἐξ Ἱεροσολύμων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὅστις ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου».

Αὐτόν τόν ξένον Τόκον, ὁ Ὅποιος ἐσαρκώθη ἐν Βηθλεέμ, ἐβαπτίσθη ἐν Ἰορδάνῃ, ἐσταυρώθη καὶ ἀνέστη ἐν Ἱεροσολύμοις,

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,
μετά τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

Αὐτόν τόν ξένον Τόκον, τόν Ὅποιον ἐκήρυξαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἰς τὴν Οἰκουμένην καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῶν εὐηγγελίσθη ἅπανα ἡ Ὑφήλιος, Αὐτόν ἀκριβῶς τόν ξένον Τόκον, ἠγάπησαν καὶ οἱ Ἅγιοι θαυματουργοὶ Κτίτορες τῆς Ἱερᾶς ταύτης Λαύρας, Ἰωάννης καὶ Γεώργιος!

Τό «ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου» ποθήσαντες, προέβησαν ἐν πρώτοις εἰς ξένωσιν τοπικὴν, ἐρχόμενοι ἐκ τῆς πατρίδος του ὁ καθείς, εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καὶ ἀγωνισάμενοι τὸν καλὸν ἀγῶνα, ἐπραγμάτωσαν ἐν συνεχείᾳ ξένωσιν τροπικὴν διὰ τῆς ἀποξενώσεως ἐκ τῶν παθῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν! Ὡς ἐκ τούτου, λάμπουν σήμερον ὡς ἄστρα εἰς τὸ νοητόν τῆς Ἐκκλησίας στερέωμα. Εἶναι κατὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, «φῶτα μικρά, φῶς τὸ μέγα περιχορεύοντες», (Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΙΗ', εἰς τὸν Πατέρα παρόντος Βασιλείου, ΕΠΕ 6, 344).

Τὴν αὐτῶν μνήμην νῦν ἐορτάζομεν, μέ κέντρον καὶ σημεῖον ἀναφορᾶς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴ συμμετοχὴν στὰ Ἅγια Μυστήρια. Διότι, ὅπως καὶ ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας τονίζει, ἡ λύτρωσις καὶ ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν συνδέεται ἅμεσα μέ τὴ συμμετοχὴν τους κατὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν, εἰς τὸ ὑπερφυές μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, εἰς τὸ ποτήριον τῆς Ζωῆς. Ὁ ἄρτος τῆς θείας Εὐχαριστίας, τὸν ὁποῖον κοινωνοῦν οἱ πιστοὶ καὶ φέρουν μέσα τους, λέγει ὁ ἅγιος Πατὴρ, εἶναι ἐκεῖνο τὸ Σῶμα, τὸ ὁποῖον θά φανῇ σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν θά ἔρχεται ἐπὶ τῶν νεφελῶν καὶ θά λάμψῃ σέ μία στιγμὴ χρόνου μ' ὅλη τὴ λαμπρότητά του σὰν ἀστραπή σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση. Μέ τὴν ἀκτίνα αὐτοῦ τοῦ φωτός μέσα τους, ζοῦν οἱ μακάριοι πιστοὶ πού μετέχουν εἰς τὴν θείαν Τράπεζαν. Καὶ ὅταν πεθάνουν, δέν θά χάσουν τὸ φῶς. Διότι τὸ φῶς πάντοτε ἀκολουθεῖ τοὺς δικαίους, οἱ ὁποῖοι θά φθάσουν εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, λάμποντας μέ αὐτὸ τὸ φῶς, μέ τὸ ὁποῖον πάντοτε συνυπῆρχαν: «ἐπ' ἐκεῖνο τηνικαῦτα τρέχοντες»,

δηλαδή πρὸς ἐκεῖνο τό φῶς τρέχοντας καί τότε. (Νικολάου Καβάσιλα, Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, Λόγος Δ', Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπτικῶν καί Ἀσκητικῶν, ΕΠΕ 22, 482 ἐξ.)

Οὕτως καί ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Μακαριότης, πατρικῶς μᾶς νουθετεῖ καί ἐμπράκτως, διὰ τοῦ ἰδίου Αὐτῆς παραδείγματος, διακριτικῶς μᾶς παρακινεῖ, ὅπως καθημερινῶς τελῶμεν τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ὡς εὖ παρέστητε!

Δεῦτε ἄρξωμεν τῆς Πανηγύρεως!

Ὦντως ὁ Μακαριώτατος ἤρξατο τῆς Πανηγύρεως τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου, τοῦ ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου, τοῦ Ἀγιοσαββίτου Ἱερομονάχου π. Εὐφροσύνου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί ἱερέων παρεπιδημούντων ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί ἄλλων διακόνων, ψαλλόντων τοῦ Ἱερομονάχου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γηρομερίου τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιππῶν, Γηρομερίου καί Πάργας καί τοῦ Ἀγιορείτου μοναχοῦ π. Ἰωσήφ ἐλληνιστί καί τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἀκκρης Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου ἀραβιστί, καί προσευχομένων ἐντοπίων Χριστιανῶν καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καί Ρουμανίας.

Διαρκούσης τῆς Θεῖας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον ἐλληνιστί ἔχοντα οὕτως:

«Τό φωτιστικόν καί φωτίζον τοὺς ἀνθρώπους, φῶς αὐτολαμπές σύ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ρεῖθοις Ἰορδάνου βαπτισθεῖς, ὅλος ἔλαμψας, φῶς τό ὁμοούσιον Πατρί σου, ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστέ κράζει σοι. Εὐλογημένος ὁ φανείς Θεός ἡμῶν δόξα Σοι», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί πατέρες καί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

Τό φῶς τό λάμψαν ἐκ τοῖς ρεῖθοις τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τῷ ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου βαπτισθέντι Χριστῷ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τὸν φίλον τοῦ Χριστοῦ καί μιμητὴν ἐν τῇ ἀσκῇ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, Γεώργιον τὸν ἔνθεον, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ αὐτοῦ.

Ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης γενόμενος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος, ἀκούων εἰς τοὺς λόγους τοῦ προφητάνακτος Δαυὶδ: «Ὦν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς Θεόν τόν ζῶντα», (Ψαλμ. 41, 2-3), παρεγένετο εἰς τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ἵνα ἀφ' ἐνός μὲν ἀναψύξῃ ἐκ τῆς δίψης αὐτοῦ πρὸς τόν Θεόν τόν ζῶντα, ἀφ' ἑτέρου δέ ἵνα ἐνδυθῇ τό ἔνδυμα τοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ᾧ ἠυδόκησε», (Ματθ. 3,17).

Ὡς ἄλλον ὀρειάλωτον καί θηριάλωτον πρόβατον, ἀνευρών ὁ Θεός τόν Γεώργιον,

εἰσήγαγεν αὐτόν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ κατέστησεν αὐτόν κοινωνόν τῆς θείας δόξης Αὐτοῦ, ὡς κηρύττει καὶ ὁ σοφὸς Παῦλος λέγων: «Οἶδαμεν δέ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὗσι. Ὅτι οὐς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε, οὐς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε», (Ρωμ. 8, 28-30).

Τὴν ἀσκητικὴν καὶ μοναστικὴν ταύτην μάνδραν τοῦ Χοζεβᾶ κατέστησεν τόπον τοῦ ἁγιάσματος τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Γεώργιος, μετὰ τῶν ἁγίων συνασκητῶν αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο, ὡς διδάσκει ὁ θεῖος Παῦλος, «πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 4, 12-13).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐκάλεσεν σήμερον ἡμᾶς ἐν τῇ ἐορτῇ αὐτοῦ μνήμῃ ὁ Ἅγιος Γεώργιος, εἰς τὴν ἐνότητα δηλονότι τῆς πίστεως.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος τοῦ Χοζεβᾶ Γεώργιος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς δόξης αὐτοῦ. Μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν θέωσιν αὐτοῦ, ὡς ἐκάλεσεν καὶ τὸν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ συμμοναστὴν αὐτοῦ, ὅσιον Πατέρα Ἰωάννην, τοῦ ὁποίου τό ἄφθαρτον εὐωδιάζον σκήνωμα μαρτυρεῖ καὶ ἐρμηνεύει κατὰ τὸν πλέον σαφῆ καὶ ἐναργέστατον θεολογικὸν τρόπον, τί ἀκριβῶς φρονεῖ ὁ μέγας Παῦλος λέγων: «μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 4-13). Ὑπ' αὐτὴν τὴν Παύλειον ἐρμηνείαν πρέπει νὰ κατανοοῦμεν τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ: «ἵνα πάντες ἔν ᾧσι» κατὰ τὴν προσευχὴν Αὐτοῦ ὑπὲρ Ἑαυτοῦ καὶ διὰ τοὺς μαθητάς Του καὶ δι' ὅσους θά πιστεύουν εἰς Αὐτόν (τὸν Κύριον), (Ἰωάν. 17,21).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι τό κριτήριον τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τό «αὐτολαμπές φῶς» τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου βαπτισθέντος καὶ ὅλως λάμπαντος, φῶς τό ὁμοούσιον τῷ Πατρί αὐτοῦ. Τοῦ θείου τούτου φωτός οὕτινος μέτοχος ἐγένετο ὁ Ὅσιος Γεώργιος καλούμεθα νὰ γίνωμεν συμμέτοχοι καὶ πάντες ὅσοι ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ ἐνότητα ἡμῶν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν,», (Κολοσ. 3, 5-10).

Αὐτόν τοῦτον τὸν ἀπεκδυσάμενον τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνδυσάμενον τὸν νέον, τὸν ἀνακαινισθέντα ἐν Χριστῷ ἄνθρωπον, Γεώργιον τὸν ἕνθεον σήμερον κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐορτῆς τῆς θείας Ἐπίφανείας ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, τιμᾷ καὶ γεραίρει ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία. Ποιεῖ δέ τοῦτο, διότι ὁ μὲν Ἰορδάνης ποταμὸς ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τό πῦρ τῆς θεότητος σωματικῶς κατερχόμενον ἐπ' αὐτόν, (κατὰ τὸν Ἅγιον Σωφρόνιον Ἱεροσολύμων). Τό

δέ σεμνεῖον τοῦ Χοζεβᾶ κατηυγάσθη ὑπό τοῦ φωτός τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης,
τοῦ φωτός τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ θείου φωτός, τοῦ λάμπαντος καί
φωτίσαντος τά ὄμματα τῆς διανοίας τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου.

Δεηθῶμεν καί ἡμεῖς, εὐλαβεῖς συνεορτασταί, ὅπως ἡ παρ' ἡμῶν τῶν ἀναξίων
δέησις ὑπέρ φωτισμοῦ καί ἁγιασμοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν γένηται εὐπρόσδεκτος τῷ Θεῷ
Πατρί τῶν Φώτων διά τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί διά τῶν ἱκεσιῶν τοῦ Ὁσίου ἡμῶν Γεωργίου καί τῶν
ἁγίων συνασκητῶν αὐτοῦ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Καισαρείας καί Ἰωάννου τοῦ νέου.
Ἀμήν.

καί ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2015/01/21/9627>

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος π. Κωνσταντῖνος παρέθεσε τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

httpv://youtu.be/eJi_EfvCCjI

